

Reis Roemenië-Moldavië 2019

Na de gebruikelijke vele voorbereidingen was het 18 april weer zo ver. De reis naar Roemenië, met dit jaar een toeristisch uitstapje naar Moldavië gepland, ging weer van start. Weer volop gesponsord door bedrijven, vrienden, familie, burens en kennissen. Vooraf de verdelingen gemaakt per project en weer door Jan in zijn "opslagplaats" tot elke vierkante centimeter op blokpallets, (transport uitgevoerd door Beentjes/Veldhuizen), beladen. Foundation Dito Blaricum steunde ons dit jaar financieel waardoor we wederom medische aankopen konden doen voor o.a. de Dispensar in Ocna. De pallets waren net verzonden toen we nog van Difrax een partij babyflessen, spenen en fopspenen kregen die we als bagage mee hebben genomen. Dus weer volle auto's door de persoonlijke boodschappentassen, afgevuld door Anja, en persoonlijke cadeaus en wensen zoals gebruikelijk.

Zo zien onze huiskamers er regelmatig uit. Opslag, uitsorteren en inpakken.

Zoals elk jaar hebben bepaalde producten vooraf hoge verwachtingen om uit te kunnen delen en ook dit jaar was dat weer succesvol zoals later bij het uitdelen is gebleken. Overgebleven kleding van een Kruidvat actie (Wendy strandthema), genoeg tandenborstels en artikelen voor gebitsonderhoud om heel Sibiu te bevoorraden. Een nieuwe afzuigkap, voetbalspel en veel mooie kinderkleding, gebruikt en nieuw voor de Kindergarten in Rusciori en het weeshuis in Sibiu. Nutricia voeding en verbandmiddelen voor zieken- en weeshuis.

Werkzaamheden in onze opslag in Oostzaan..... Caravan moest weer naar buiten.

Op voorhand hadden wij, zoals elk jaar, de tolgelden digitaal geregeld voor Hongarije en Roemenië wat goed was bleek later toen we eenmaal onderweg waren.

Dit jaar zouden wij een extra stop maken om niet in twee dagen 2200 km te hoeven rijden, (opgelegd aan 75 jarigen) en ook dat bleek een goede beslissing want eenmaal onderweg was de A3 in Duitsland, aan beide kanten een aaneenschakeling van "Baustellen" wat een vertraging die dag van ruim drie uur betekende bij aankomst in Hengersberg (D). De volgende dag niets dan files in Oostenrijk en gelukkig bleken de vooraf gekochte tolvignetten een gouden greep, want op de grens was het een grote chaos van geparkeerde auto's en een wachtrij van minstens 100 meter mensen die nog een vignet moesten kopen. Bij Wenen een onverwachte hoop vertraging, waardoor we ook die dag 3 uur later dan gepland in Szeged (H) aankwamen. Een leuk, rustiek, typisch Hongaars Hotel/restaurant met grote kweekvis vijvers. De drukte bij de grenzen was verklaarbaar omdat veel Hongaren en Roemenen voor de Pasen thuis wilden zijn vanuit Italië, Engeland en Duitsland afgaande op de kentekenplaten van de auto's.

Bij de grensovergang voor Roemenië stond zelfs een file vrachtwagens van 17 kilometer! Gelukkig hoefden wij daar niet op te wachten en in de namiddag arriveerden wij op ons vaste logeeradres in Ocna waar de pallets de volgende dag, zoals netjes gepland door Jan met de transporteur, of uiterlijk maandag moesten aankomen. Maar in die genoemde file vrachtauto's stond ook de truck met onze pallets die ook nog eens eerst naar Sibiu werden gebracht om eindelijk na twee dagen te worden afgeleverd. Dus ons schema lag overhoop met tweedagen vertraging. Het voordeel was wel dat ze met een kleine bestelwagen werden afgeleverd en meteen op de binnenplaats konden worden gelost, dus geen extra sjouwwerk. Behoorlijk koude dagen en helaas niets kunnen afleveren, ook de schoolkinderen misten we nu in verband met de vakantie.

Uitladen van de pallets in Ocna, Jan brengt kostbare lading weg en het uitpakken van meegebrachte spullen in Ocna

Nieuwe bewaterings spullen voor de tuin, uitzoeken van sieraden en kleding, tassen, huishoudartikelen en verdelen van spenen en zuigflessen.

Voordeel van een kleine gemeenschap is dat we in Ocna wel alles konden afleveren bij de Dispensar en het schooltje waar we weer diverse inventieve projecten konden bewonderen die we, zoals elk jaar weer, met verbazing over zo veel creativiteit, aantreffen. Omdat we dit weten hadden we veel knutselmateriaal, puzzels, bluetooth speakers en microfoons, schriften, verf, penselen en kinderbellensblaas in Minions verpakking verzameld. De bellensblaas kwam goed van pas voor een speciale feestdag in juni. Terug van de reis ontvingen we al foto's en filmpjes waarin de spullen aantoonbaar werden gebruikt. Dit soort feed back is geweldig en ook stimulerend voor ons. Tevens bij de spullen een hoeveelheid tandenborstels, tandzijde, cool packs en bandages afgeleverd die ze de kinderen mee kunnen geven naar huis.

De eerste foto dansen de kinderen op muziek van de meegebrachte bluetooth speakers. In de hoek een boom gemaakt van oud papier. De bellensblaasflacons en de leeshoek die vorig jaar werd afgegeven. De hamster wordt zelfs nu en dan uitgeleend voor feestjes!

We hadden nog wat "spinners" over van verleden jaar. Op School alles afgeleverd. Bij Andrea (onderwijzeres) thuis, de bluetooth koptelefoon ging niet meer af.

Voor de Dispensar weer veel medicijnen, sportbandages, verbandmiddelen, pleisters, diabetische materialen, kleding van Wendy (delen zij ook uit aan gezinnen), grote hoeveelheid luiers, voeding Nutricia, tandenborstels, tandzijde, gebitsreinigers, flossdraad, cool packs en sportbraces afgeleverd. Ook hebben we bij de Medische groothandel Medical Corp materialen gekocht (met 5% korting uiteraard) die niet voor vergoeding in aanmerking komen in Roemenië. Deze arts, Tatiana Muntean, had ons uitgenodigd om bij haar ouders in Moldavië om daar het Orthodox Pasen te vieren.

Dokter Tatiana bekijkt de spenen en zuigflessen terwijl haar dochter en assistente de sieraden uitzoekken. Niemand kwam bij Jan uit de buurt zonder strohoed van Wendy!

De Foundation Ucos hebben wij weer kunnen voorzien van veel spullen die voor de autistische kinderen goed gebruikt kunnen worden. De bluetooth speakers en microfoons waren een schot in de roos, evenals het vele Lego, keurig gesorteerd en met bijbehorende boekjes werd meteen al uitgeprobeerd en een complete LG home cinema set een uitgebreide X box met spellen en educatieve programma's werden met groot enthousiasme in ontvangst genomen. Veel witte baby T shirts met tekst mijn eerste T shirt. Natuurlijk ook diverse keukenbenodigdheden zoals houten snijplanken, houten- en rvs keukenhulpen en grote mengkommen van Jamie Oliver konden ze goed gebruiken. Opblaasbare carnavalspakken kregen ook meteen een bestemming, evenals de bekers, kussentjes, klokken en drinkflessen van Paul Frank.

De Xbox viel in goede aarde, evenals de bellenblaas die meteen werd getest ook diverse fleece dekens komen van pas.

De strandkleding, slippers en strohoeden van Wendy werden meteen onder hilarische omstandigheden gepast. Jan gaat wel in de mode denken we als promotor van strandkleding. Door de grote verscheidenheid is niet alles te benoemen wat we voor hen geselecteerd hadden maar er was niets bij dat niet bruikbaar was. We kregen wel een verzoek om uit te zien naar kleine houten kinderstoeltjes, zoals op school vroeger werd gebruikt vanwege het toenemende aantal kinderen met autisme. Thuisgekomen kregen we al meteen positieve Feedback dat alles al of in gebruik of klaar voor gebruik was en de toegezonden foto's door alle collegae al waren bekeken. Leuke reactie!

Diverse keukenhulpen, spellen, houten snijplanken puzzels en Lego met instructies en mini tafelmodel curlingbaan meteen getest.

Net voordat we vertrokken uit Nederland hoorden we dat Ofelia, de zeer met kinderen betrokken directrice, van "ons ziekenhuisje" die week met pensioen zou gaan en hadden dus niets kunnen voorbereiden voor een afscheid en ook geen idee hoe dit zou plaats vinden. Jan en Anja hadden toevallig een voor haar zeer toepasselijke tekst (Life is better with Friends) voor aan de wand gekocht en wij een boekje "De Profeet" van de filosoof Kahlil Gibran, afgestemd op haar toch wel lyrische gevoelens en denkwijze. Ons kent ons werkt dus wel in de praktijk. Vanwege haar reislust de laatste tijd hadden we een koel/picknick rugzak voor haar meegenomen die we nu hebben gebruikt als symboliek voor haar reizen en de mooie foto's die ze de laatste tijd maakt.

Ofelia op haar afscheid verrast door het tekstbord, het boekje van de filosoof en de rugzak met verhaal. Emotioneel moment weer.

We hebben daar een passend verhaal bij gehouden, met als thema dat ze nu minder bagage mee hoefde te nemen en onderweg toch goed voor zichzelf zou kunnen zorgen. "Keep it Cool" nu de druk van het Ziekenhuis weg zou vallen, wat haar toch wel ontroerde. Al met al een geslaagd bezoek en uiteraard ook daar veel spullen afgeleverd voor kinderen en verpleegsters. Hotelzeepjes, monsters cosmetica, chocolade. Dozen met de Babyflessen, Nutricia voeding, tandenborstels, cool packs, steunverbanden, spenen van Difrax en baby T shirts met tekst "mijn eerste T shirt". Kinderbordjes en bekers lunchtrommeltjes, knuffels en babykleding.

De kleding en strohoeden van Wendy hadden meteen belangstelling van de verpleegsters en een van hen, die we al jaren kennen, heeft zich meteen omgekleed en kwam het meteen even showen. Als wij er zijn is daar altijd van alles mogelijk en hebben veel plezier.

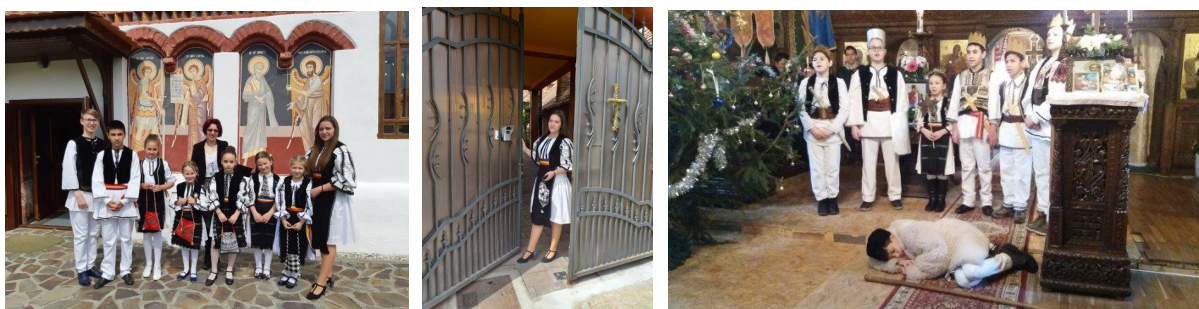
Sorina Bozan, Al jaren verpleegster in het ziekenhuis, toont de meegebrachte spullen en kleepte zich spontaan om in een Wendy outfit.

Lilliane bekijkt de kinderkleding en inhoud van de dozen. Sanda (oud patiënte) met haar zontje.

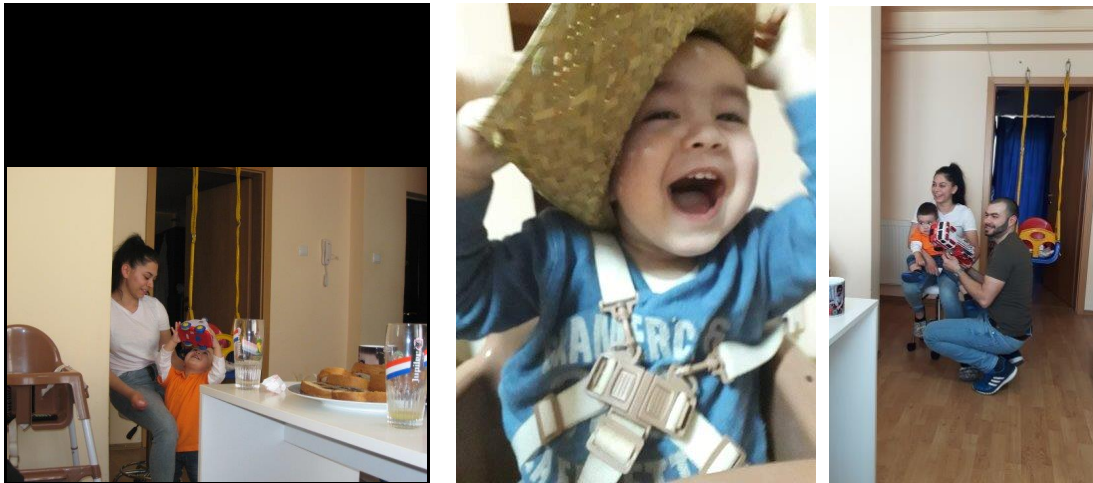
Ook voor Sanda, die jaren in het Hospitaal werd verpleegd voor HIV, een doos met kinderspullen en huishoudelijke artikelen in het ziekenhuis afgegeven die ze later op heeft laten halen. Heel enthousiaste reactie kregen we daar op, fijn dat we dit nog steeds kunnen regelen.

Bij het weeshuis in Sibiu ook kleding van Wendy met strohoeden en slippers afgeleverd en veel tandenborstels voor groot en klein. Daar bij mooie, gebruikte, kinderkleding en schoenen en de Minions bellenblaas, kinderdekentjes, speelgoed, Paul Frank kussentjes en bekers, klokken, witte kinderen T shirts, Nutricia voeding en keukengereedschappen. De directeur, Mr Moldovan, had zijn zoon uitgenodigd om te vertalen zodat de communicatie wel vlot verliep. Wij waren hem dit keer voor door vooraf een mail te sturen met het aantal dozen en de fictieve waarde daarvan wat ons veel papierwerk scheelde. Alleen een kopie en even tekenen. Zijn zoon gaat in Amstelveen bij een Bank werken en zoekt woonruimte wat in deze tijd niet zo simpel zal. We hebben hulp aangeboden maar nemen niemand in huis. In dit weeshuis worden binnenkort ook autistische kinderen opgenomen, wat ons verbaasde omdat de stichting Ucos, waar wij dus ook komen, daar in gespecialiseerd is en meerdere vestigingen heeft, maar de nood is duidelijk groot in de omgeving van Sibiu, een vervelende ontwikkeling.

De dochter van Maria, de lerares van het schooltje hier in traditionele Roemeense klederdracht tijdens de paasviering en paasspel.

Ook bezoek gebracht aan Cristian en Alexandra met hun zoontje Eduard. Zoals eerder vermeld is Cristian ten onrechte verpleegd in de veronderstelling dat hij Aids had, wat later een grote fout bleek te zijn. Hij kan helaas geen goed betaald werk vinden in Roemenië. Zijn werkgever heeft zonder pardon het salaris drastisch verlaagd en nu kan hij de huur en levensonderhoud niet meer betalen, dus moet de flat verlaten. Zijn vrouw gaat bij haar ouders in wonen en hij gaat nu in Duitsland in de bouw werken. Voor hem uit Nederland speciaal gereedschap aangeschaft. Spackmessen, die in Roemenië niet te koop zijn van deze kwaliteit. Bij dit gezin hebben wij de brandweerauto van het zoontje van Jolanda afgeleverd. Deze haalde toen we in Soest waren om spullen op te halen de auto van zijn kamer boven en bracht hem speciaal naar ons toe voor een kindje in Roemenië. Geweldig gebaar van de kleine man.

Bij Cristian thuis het zoontje Eduard met speelgoed, natuurlijk een strohoed en de brandweerauto uit Soest!

In Rusciori, het zigeunerdersp, troffen we tot onze verbazing in het oude pand van de Kindergarten een heuse renovatie aan de gang. Gefinancierd door de EU en een paar sponsors. De zaken gaan daar dus na jaren aan klungelen nu ineens Anders worden. We hadden Hermine (De directrice) al een nieuwe afzuigkap en tafelfoetbalspel toegezegd en dat kwam nu zeker goed van pas. In de veronderstelling dat we wel erg veel kleding voor hen meegenomen hadden werden we verrast door het feit dat ze de kinderen van een naburig dorpje ook maar was gaan helpen omdat men daar geen geld voor kleding, schoeisel en zelfs soms voedsel hadden. Dus ook dat kwam weer goed terecht. De bellenblaas kon ook weer op de feestdag van 1 juni worden gebruikt.

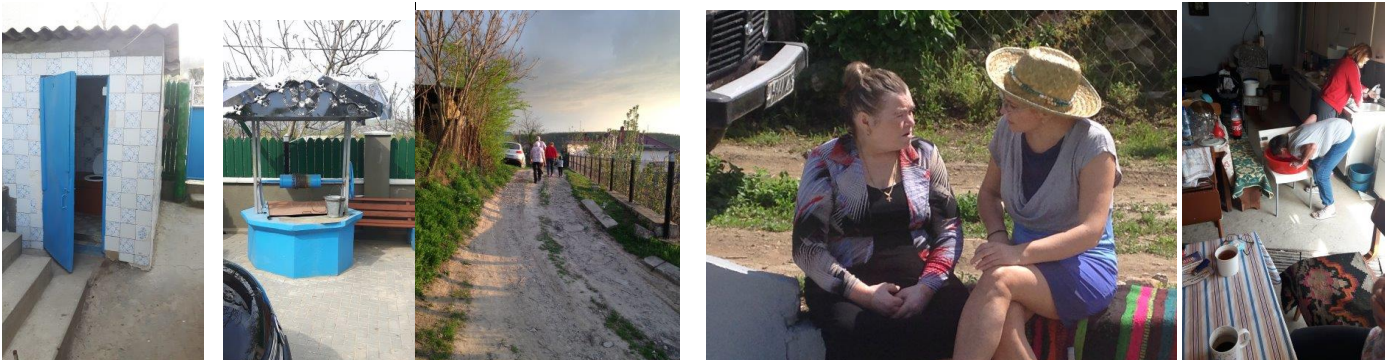
In Rusciori de afzuigkap, tafeltennis afgeleverd en Wendy kleding. De renovatie was wel nodig en Hermine kreeg uiteraard de hoed op!

Tussendoor vertrokken wij op 27 april op uitnodiging van Tatiana Muntean, de huisarts in Ocna Sibiului, naar de republiek Moldavië, niet te verwarren met Moldova de streek in Roemenië. Dus echt de grens over en dat hebben we geweten. Het programma voor de reis netjes samengesteld door haar met Florin, onze vriend uit Sibiu die ook meereisde met zijn vrouw in de auto van Jan en Anja. De weg er heen (plm. 537 km heen en weer terug) verliep prima met een uitgebreide lunch halverwege in het restaurant van een vriendin van de arts (eindelijk mijn echte "Schweinehaxe" gegeten daar) en daarna op naar de grens. We waren op voorhand al gewaarschuwd dat het wel drie uur kon duren voordat je de grens over was en dat bleek geen onzin, hoewel wij ongeveer een uur bezig zijn geweest omdat het niet druk was.

Wat volgt is herkenbaar voor mensen die de Oostbloklanden van vroeger kennen. Gelukkig niet druk daar, slechts 3 of 4 auto's voor ons. Twee keer de grens over, eerst Roemenië uit en dan Moldavië in! Drie keer paspoort en kentekenbewijs laten zien, uitstappen en kofferbak controleren en opgeven wat er in de dozen zit, wat ze voor zoete koek aannemen, dus een farce!. Maar och, ze hebben gekeken en via 3 loketten krijg je eindelijk je papieren door een loketje van 40cx40 cm terug met een gezicht of je zijn portemonnee hebt gejat. Dan naar het aangelegen benzinestation waar één automaat staat waar je het tolvignet uit moet halen. Alles in het Roemeens op de display en daar staat iemand bij die alleen maar Roemeens spreekt en met één vinger alles in gaat vullen voor je, paspoort en kentekenbewijs laten zien ter overname van alles wat er in moet staan. Duurt in je gevoel een eeuwigheid en we waren met vier auto's dus voordat hij klaar was ben je in tijd wel even verder. Als het echt druk is ben je dus daardoor wel 3 uur bezig.

Na deze hindernis door naar het adres in Cărpineni. Gelukkig was er familie van de arts bij ons die de weg wisten. De wegen zijn nog wel slecht daar zoals in Roemenië vroeger maar met droog weer hobbel je toch wel redelijk snel naar je bestemming. Onderweg hebben we (gelukkig) niet van die heel erge armoede gezien, zo ver je dat kan constateren als je langs rijdt, maar de huizen etc. zagen er Roemeens uit van een paar Jaar terug. Wel veel verdorpe en met onkruid begroeide wijngaarden hetgeen zorgelijk lijkt.

Bij de familie aangekomen werden we zeer hartelijk ontvangen en, uiteraard, volop voorzien van drank en eten. De weinig woorden Roemeens werd met veel gelach en interesse ontvangen. We hebben weer een iets andere wijze van Orthodox Pasen vieren meegemaakt, waarbij Anja op Paasmorgen een ritueel niet helemaal door had. Er staat namelijk een afwasbak met een laagje water en daar in een beschilderd ei en een muntstuk. Het is de bedoeling dat je met twee handen je gezicht nat maakt en eerst met het ei en dan het muntstuk je wangen aanraakt/aait, voor geluk en voorspoed. Anja was wat later en ging spontaan met de bril af en haar hoofd in de bak voor kopje onder leek het wel. Begrijpelijk dat iedereen in een deuk lag. Een nieuwe, Hollandse, trend geboren daar.

Op de foto's: Traditioneel toilet (voor noodgevallen) , waterput echt in functie, conditie van weg rondom het huis. Moeder en dochter, Anja duikt in de bak voor Paas ritueel op zijn Hollands.

Niet wetende wat voor mensen we zouden aantreffen, arm, rijk, wel of niet goed gehuisvest hadden we een paar dozen met veel huishoudelijke artikelen, breiwerk, stola's, kleding, kookgerei, keukenhulpen, snijplanken, mengkommen en keuknemessen meegenomen. Bleek ook weer een goede keuze want de moeder kookt graag dus alles was welkom en zo komen Jamie Oliver, Paul Frank en Wendy ook eens in Moldavië terecht. Een doos met allerlei sieraden van Wake up International ging schoon op.

De hele familie duikt in de spullen, keukengerei, pannen, snijplanken, breiwerk, keuknemessen, Sieraden en alles weer van Wendy. De Paastafel wordt gedekt en moeders rust even uit.

Verder hadden ze het echt heel goed voor elkaar, leefden wat ruimer en beter dan de burens die, zoals wij wat later merkten, door hen ook niet vergeten werden en van alles kregen wat zij nodig hadden. Respect!

Dan de dag waar we ook naar hadden uitgekeken: Bezoek aan de grootste wijnfabriek, een staatsbedrijf opgericht in 1969, van Europa met 1,2 miljoen flessen per jaar en prijzen tot 5000,00 euro per fles. Zij staan geregistreerd in het Guinness Book of Records. Wij in Nederland hebben (als dat nog klopt) een goudreserve maar daar hebben ze voor een kapitaal aan wijn in reserve (33.000 ton)!

Wij rekenden op entreprijzen van € 60,00 tot € 120,00 en hadden gekozen voor de laagste prijs. Echter als ingezetene betalen ze daar de helft van de toeristenprijzen! Dus een meevaller, naast de benzineprijzen van € 0,95 per liter en diesel € 0,83, want wij betaalden € 30,00 euro per persoon. Je kunt echter niet overal betalen met creditcards, dus altijd Moldavië Lei meenemen, maar daar was de familie voor mee.

Als je arriveert bij der fabriek zie je al een fontein met rode en witte "wijn" echt voor toeristen. In Amsterdam hadden ze deze al weggehaald om toeristen te vermijden tegenwoordig.

Bij aankomst de wijnfontein, rood of wit, de kluisen van de eigenaars van de wijn en affiche Guinness Book of Records.

Dan ga je met de eigen auto en een gids achter in de grotten in waar alle vaten van een enorm formaat staan opgeslagen. Indrukwekkend en leuk om mee te maken. Alles donker natuurlijk en uitleg over de aanleg, eerst met de hand uitgehakt, en later met een Russische machine. Van de uitgegraven rotsen bouwden ze huizen voor de mensen. Je rijdt langs levensgrote houten vaten die gereinigd worden om door het luikje iemand naar binnen te sturen en schoon te maken!

De enorme vaten die in lange rijen in de grotten liggen, de flessen dik onder het stof, Jan staat te rekenen of het in de garage thuis past.

De route die wij reden was uitsluitend voor toeristen en de vaten waren allemaal leeg omdat de wijn moet rusten, geen lawaaiige omgeving mag en de uitlaatgassen funest ouden zijn voor goede wijn. 50 Kilometer ondergronds is wel gevuld met wijn maar daar komen geen auto's.

We hebben ook gewandeld tussen alle gereserveerde wijnen die achter slot en grendel liggen, ook voor een Nederlands bedrijf constateerden wij. Er hangt een speciale platte grond omdat men, vroeger, al snel verdwaalde in een doolhof van gangen.

De totale lengte van de wijnkelders is 200 kilometer en reiken tot de stadsgrenzen van de hoofdstad. 55 Kilometer is nog in gebruik. De temperatuur van het kalksteen is 12 tot 14 graden en de vochtigheid wordt op 85 tot 95% gehouden.

In de wandelgangen van Milestii Mici, de lunch met wijnproeverij (Jan was de Bob) en e winkel met alle soorten wijn te koop.

Bij de rondleiding hoort een lunch waarbij men verschillende wijnen kan proeven. Wat niet smaakt gooi je in een glazen schaal op tafel, dit alles opgevrolijkt door muzikanten en natuurlijk Tulpen uit Amsterdam ten gehore gebracht.

Al met al een geslaagd bezoek en de gemaakte ondergrondse video-opnames zijn een leuke herinnering. Vanzelfsprekend in de bijbehorende winkel een paar flessen aangeschaft om mee naar huis te nemen en natuurlijk een cadeau voor onze gastheer, die het liefst eigen gemaakte wijn drinkt maar hier wel trek in had.

Na dit bezoek nog een kort bezoek gebracht aan Chisinau, de hoofdstad van Moldavië en daar heeft men in een blijkbaar zeer beroemde druk bezochte chocolaterie veel chocolade aangeschaft.

Gezellige laatste avond in Cărpinieni doorgebracht en toen weer terug op weg naar Ocna. De grens was nu iets minder irritant dan op de heenweg en de taks free winkel werd zo wat geplunderd vanwege de lage prijzen voor alcoholische dranken. De 30 tot 50% prijsverschil met Nederland maar wel, officieel, beperking voor wat er mee mag worden genomen de grens over, hoewel men daar nauwelijks op lette. Onderweg weer uitgebreid geluncht in het restaurant van een vriendin van de arts. Terug net over de grens In Roemenië veel stalletjes, caravans en winkeltjes langs de weg met een BBQ waarop zoet brood wordt gebakken dat om een holle buis/pijp zit. Dus hol brood met een kleverige zoete afwerking.

Zoetwatervis voor de lunch, uit de kweekvijver ter plaatse. Lekkerij van het huis: alle soorten vlees in gelei en rond, zoet, brood van de BBQ.

Terug in Ocna nog gezellig een paar dagen doorgebracht met Bbq-en en bezoeken afgelegd, 's-Avonds koffie drinken bij Nuta van de Dispensar, maar geen koffie gezien en de volgende dag op weg naar Oradea. Veel snelweg tegenwoordig (dank zij de EU) en dat scheelt, 30 kilometer omrijden maar enorme tijdswinst.

Voor de vaste lezers en oud collegae een nieuwtje: Cezar is met zijn gezin van de berg afgekomen en verhuisd naar Oxford (UK). Zijn 3000 boeken van thuis heeft hij niet meegenomen. Met het oog op de opvoeding van hun zoontje

vonden ze dat beter qua opleiding. Hij gaat daar proberen een extra vestiging van zijn Succesvolle bedrijf Eltronis (veiligheids drukwerk) op te zetten, ook omdat "made in UK" beter verkoopt dan "made in Romania".

In Oradea ook onze vrienden voorzien van meegebrachte spullen. Iedereen dacht dat de ronde strand-badlakens tafelkleden waren.

Zijn broer, die succesvol in zonnepanelen en montage daarvan handelt, wil om dezelfde reden verhuizen naar Zwitserland.

Hun vader, Mircea, komt zeker met zijn Camper weer naar Bakkum dit jaar. We ontdekten wel dat de Roemenen voor een luttel bedrag kunnen vliegen naar Eindhoven voor slechts € 18,00 all-in! Naar Barcelona voor € 15,00 all-in! Bagage hebben we het niet over gehad maar zo kan je een keertje op de koffie gaan! Parkeren in Amsterdam is duurder! Als Nederlander betaal je een heel andere, hogere, prijs.

Na drie dagen weer vertrokken naar Nederland alle weg-opbrekingen weer tegemoet. Helaas was er in Wenen een ongeluk gebeurd op de S1 waardoor alle verkeer omgeleid werd door Wenen heen. Dat heeft een tijd geduurd en eenmaal weer onderweg konden we gelukkig vrij snel langs alle opbrekingen komen, terwijl aan de overzijde lange kilometers vrachtwagens stonden te wachten.

Al met al een geslaagde trip naar Roemenië met weer veel voldoening ten aanzien van wat we mee konden nemen en met als kers op de taart een bezoek aan Moldavië.

Alle sponsors van harte bedankt en we houden u op de hoogte van onze plannen voor volgend jaar.

Jan, Anja, Reina en Chris

Sponsors 2019:

Alexander- en Belinda van Meerwijk; Arovo International via Michael van Dijk; Wake up International via Jolanda Piet; Administratie kantoor Kuijpers Assendelft; Stichting Dito Foundation Blaricum; Difrax Bilthoven via Julienne Vrinssen; Familie van der Heyden in Amsterdam; Familie Ramjankhan Almere en den Haag; Breiclubs Bunschoten en Naarden; Familie Gorter Naarden; Beentjes-Veldhuizen Transport Zaandam; Benu Apotheek Poelenburg; Korfbal vereniging O.K.V. Oostzaan; Le Champion Alkmaar; Toby's BV, Jan van Denderen Aalsmeer; Diens winkeltje Soest; Jolanda Piet.